

Одкровення Ісуса Христа - номер шість

Воскресіння сплячих мерців

Jeff Pippenger

2023-10-27

Ми вибудовуємо на основі останнього пророцтва Ісаї, яке починається в сороковому розділі з визначення часу очікування, що розпочався розчаруванням 18 липня 2020 року. Ми зіставляємо смерть двох свідків з Об'явлення з тими, що мертві в Єзекіїлевій долині мертвих сухих кісток у тридцять сьомому розділі. Ми прагнемо через повторення встановити дуже конкретну послідовність подій, пов'язаних із воскресінням тих, кого було вбито на вулиці звіром, що піднявся з безодні.

Коли ми узгоджуємо ці пророчі уривки, ми розпечатуємо частини Об'явлення, які досі ніколи не були розпізнані, бо ця звістка є розпечатуванням Об'явлення Ісуса Христа, що відбувається безпосередньо перед завершенням випробувального часу для людства. Ми виконуємо цю працю, адже «час близький». Розпечатуючи істини Об'явлення, які тепер здійснюються, ми звершуємо саме ту працю, яку в Об'явленні визначено як працю Івана. Йому було сказано записати те, що він бачив, тобто те, що тоді існувало, і, занотовуючи це, Іван водночас записував те, що буде.

Напиши те, що ти бачив, і те, що є, і те, що має бути після цього. Об'явлення 1:19.

Каменем спотикання для адвентистів сьомого дня цілком може бути їхнє традиційне розуміння книги Об'явлення. Коли людина приймає усталену істину, але не бачить, що ця істина покликана розвиватися з часом, її початкове правильне розуміння істини може перетворитися на традицію чи звичай. Істина, що перетворилася на традицію, цілком може породжувати сліпоту, представлену в посланні до Лаодикії. Початкова істина залишається істиною, але нездатність побачити, що істина розкривається з часом, породжує сліпоту. Істина не є причиною їхньої сліпоти; сліпота — це лише симптом причини. Причина — це вуха, що не хочуть чути, очі, що не хочуть бачити, і серце, яке не наворачується, у тих, що самозаспокоєні комфортом традиції та звичаю.

Христос у Своєму вченні представляв давні істини, джерелом яких був Сам Він, істини, що їх Він промовляв через патріархів і пророків; але тепер Він пролив на них нове світло. Яким інакшим постало їхнє значення! Його пояснення принесло потік світла й духовності. І Він пообіцяв, що Святий Дух просвітить учнів, щоб Боже слово безнастанно розкривалося їм. Вони зможуть представляти його істини в новій красі.

Відтоді, як в Едемі було промовлено першу обітницю викуплення, життя, характер і посередницьке служіння Христа стали предметом дослідження людських розумів. Та кожен розум, через який діяв Святий Дух, подавав ці теми у свіжому й новому світлі. Істини викуплення здатні до постійного розвитку та розширення. Хоч і давні, вони завжди нові, постійно відкриваючи шукачеві істини більшу славу й могутнішу силу.

У кожен епоху виникає нове розкриття істини, послання Бога до людей того покоління. Усі старі істини є необхідними; нова істина не є незалежною від старої, а є її розкриттям. Лише осягнувши старі істини, ми можемо зрозуміти нову. Коли Христос бажав відкрити Своїм учням істину про Своє воскресіння, Він почав «від Мойсея і всіх пророків» і «пояснював їм з усього Писання те, що стосувалося Його». Луки 24:27. Але саме світло, що сяє в новому розкритті істини, прославляє старе. Той, хто відкидає або занедбує нове, насправді не має старого. Для нього воно втрачає свою життєву силу і стає лише безжиттєвою формою.

Є такі, що заявляють, ніби вірять і навчають істин Старого Заповіту, а Новий відкидають. Але відмовляючись прийняти вчення Христа, вони показують, що не вірять у те, про що говорили патріархи й пророки. «Коли б ви вірили Мойсееві, — сказав Христос, — то й Мені повірили б; бо він про Мене писав». Івана 5:46. Отже, в їхньому вченні про Старий Заповіт немає справжньої сили.

Багато хто, що заявляють, ніби вірять і навчають євангелія, перебувають у подібній помилці. Вони відкидають Писання Старого Заповіту, про які Христос сказав: «Саме вони свідчать про Мене». Івана 5:39. Відкидаючи Старий, вони фактично відкидають і Новий; бо обидва є частинами нерозривного цілого. Ніхто не може правильно представити ані закон Божий без євангелія, ані євангеліє без закону. Закон — це втілене євангеліє, а євангеліє — розкритий закон. Закон — корінь, євангеліє — запашний цвіт і плід, який він приносить. Христові наочні уроки, 127.

Те, що стосується тих, хто заявляє, що вірять у старе, але відкидає нове, ще більшою мірою стосується адвентистів сьомого дня, які заявляють, що вірять у Біблію цілком, але відкидають писання Духа пророцтва. В Одкровенні Іван є символом Божого народу в останні дні, який зазнає переслідувань за те, що приймає і Біблію, і писання Духа пророцтва.

Я, Іван, який також є вашим братом і співучасником у скорботі, у царстві та терпінні Ісуса Христа, перебував на острові, що зветься Патмос, через Слово Боже і свідчення Ісуса Христа. Об'явлення 1:9.

Якщо людина приймає свідчення Ісуса, яке є Духом пророцтва, тобто писаннями Еллен Вайт, то попередній уривок з її творів окреслює питання, яке я порушую. Вона писала, що «істини викуплення здатні до постійного розвитку й розширення. Хоч і старі, вони завжди нові, постійно відкриваючи шукачеві істини більшу славу та могутнішу силу», а також, що «у кожен епоху є новий розвиток істини, Боже послання до людей того покоління».

Хоча усталене розуміння книги Об'явлення, якого зазвичай дотримується типовий адвентист сьомого дня, є істинним, уся книга Об'явлення є свідченням про останні дні. Нині ми застосовуємо істину, яка розкривається, і ця істина не буде визнана тими, хто не бажає прийняти, що всі уривки книги Об'явлення є частиною Об'явлення Ісуса Христа, яке розкривається в останні дні.

Розуміння, якого адвентизм дотримується щодо того, що одинадцятий розділ Об'явлення сповнився у Французькій революції, є правильним, і сестра Вайт відстоює цей правильний

погляд. Та все ж ця істина була лише історією, записаною, щоб проілюструвати останні дні. Уся книга Об'явлення підпорядковується цьому пророчому явищу.

Ми спираємося на приховану історію семи громів як на дороговказ, щоб поєднати Єзекіїля 37, Ісаю 40 та Об'явлення 11 з притчею про десять дів у Матвія 25. Ще одна пророча лінія, що підтверджує застосування пророчого порядку подій, який ми розглядаємо, міститься у лінії Христа, яка також має додаткове свідчення. Ісусові було тридцять років, коли Він був охрещений і став Ісусом Христом, бо «Христос» грецькою мовою Нового Заповіту, а «Месія» — єврейською мовою Старого Заповіту, означає «Помазанець».

Те слово, кажу, ви знаєте, яке було звіщене по всій Юдеї й почалося від Галілеї після хрещення, яке проповідував Іван; як Бог помазав Ісуса з Назарету Святим Духом і силою; Він обходив, чинячи добро, і зціляв усіх, кого гнобив диявол, бо Бог був з Ним. Дії 10:37, 38.

Тридцять років Ісус готувався до помазання, і коли Він був помазаний під час Свого хрещення, Він, як Христос, проголошував Своє послання протягом трьох з половиною пророчих днів. Потім Його вбили, поклали до гробу, Він воскрес, а тоді вознісся на небо. Початком Його служіння тривалістю три з половиною роки було Його хрещення, яке символізує Його смерть і воскресіння, а наприкінці Його тисячі двохсот шістдесяті днів служіння Його розіп'яли, а потім Він воскрес, — бо Він є Початок і Кінець. Подія Його смерті та воскресіння породила могутнє військо, яке ще протягом трьох з половиною років несло Євангеліє юдеям, а згодом і світові.

Католицька церква, яка є антихристом біблійного пророцтва, також перебувала тридцять років у підготовці, перш ніж була помазана силою. У 508 році «щоденне» було усунене. Сестра Вайт прямо повідомляє, що міллеріти мали правильне розуміння «щоденного» у книзі Даниїла, попри те, що Лаодикійська церква Адвентистів сьомого дня у 1930-х роках повернулася до сатанинського погляду відступницького протестантизму на «щоденне».

«Тоді мені було показано щодо 'щоденного' (Даниїла 8:12), що слово 'жертва' було додане людською мудрістю і не належить до тексту, і що Господь дав правильне розуміння цього тим, хто виголосив клич години суду». Ранні твори, 74.

«Щоденне» означає язичництво, а язичницький Рим був силою, що стримувала й перешкоджала папству зійти на престол світу. Як було передбачено в книзі Даниїла, а згодом підтверджено історією, потім відкрито ангелами Вільяму Міллеру і потому підтверджено Еллен Вайт; у 508 році язичницьке стримування піднесення папства було усунене. Подібно до Христа, антихрист тридцять років готувався бути наділеним владою у 538 році. Христос і антихрист тридцять років готувалися до наділення владою. Коли в 538 році папство було наділене владою, воно проголошувало своє послання смерті протягом трьох з половиною пророчих років, так само як Христос проголошував Своє послання життя протягом трьох з половиною років. Двоє свідків одинадцятого розділу Об'явлення, які в історії Французької революції представляли Старий і Новий Заповіти, також отримали владу пророкувати протягом трьох з половиною пророчих днів.

І дам владу двом Моїм свідкам, і вони пророкуватимуть тисячу двісті шістьдесят днів, зодягнені у веретище. Об'явлення 11:3.

1798 року, після тисячі двохсот шістьдесяти пророчих днів, антихрист дістав смертельну рану, так само, як Христос помер на хресті після тисячі двохсот шістьдесяти днів, і так само, як двоє свідків, які представляли Слово Боже, були вбиті на вулиці після тисячі двохсот шістьдесяти днів.

На третій день Христос воскрес, і однією з головних тем щодо антихриста в книзі Об'явлення є зцілення його смертельної рани, тобто його воскресіння. Воскресіння Христа відбулося на третій день, а воскресіння двох свідків сталося через три з половиною дні. Антихрист символічно воскресає на третій день, бо за кількома пророчими свідченнями третій день є символом недільного закону. Під час недільного закону морський звір із тринадцятого розділу Об'явлення оживає, і знак морського звіра стає випробуванням. Тоді Організація Об'єднаних Націй, тобто десять царів із сімнадцятого розділу Об'явлення, за вказівкою Сполучених Штатів, які є провідним царем серед тих десяти, піднесуть антихриста як голову триєдиного союзу, коли папство зійде на престол землі.

"Коли ми наближаємося до останньої кризи, життєво важливо, щоб серед Господніх знарядь панували гармонія й єдність. Світ наповнений бурями, війнами та розбратом. Та все ж під одним проводом - папською владою - люди об'єднуються, щоб противитися Богові в особі Його свідків. Цю єдність цементує великий відступник. Прагнучи об'єднати своїх агентів для війни проти істини, він працюватиме над тим, щоб роз'єднувати та розсіювати її захисників. Ревнощі, злі підозри, лихослів'я - усе це підбурюється ним, щоб породити незгоду й розбрат." Свідчення, том 7, 182.

Коли антихрист воскресне, він сяде на престол землі й поведе триєдиний союз у поході до Армагеддону, як Єзавель повела Ахава на гору Кармель. Псалмоспівець Асаф називає десять народів, що представляють Організацію Об'єднаних Націй, злою конфедерацією Божих ворогів, які підносять свою «голову», якою є «папська влада».

Пісня або псалом Асафа. Не мовчи, Боже; не будь безмовний і не будь бездіяльний, Боже. Бо ось вороги Твої шумлять, і ті, що ненавидять Тебе, підняли голову. Вони задумали проти Твого народу підступну раду і радилися проти Твоїх захованих. Вони сказали: Ходімо, і вигубімо їх, щоб не були народом, щоб ім'я Ізраїля більше не згадувалося. Бо вони змовилися однодушно; проти Тебе союз уклали: намети Едома й Ізмаїльтяни, Моав і Агаряни, Гевал, і Аммон, і Амалік, Філістимляни з мешканцями Тира; і Ашшур також прилучився до них; вони допомогли синам Лотовим. Села. Псалми 83:1-8.

Тоді стяг трьох ангелів майорить посеред неба.

І я побачив іншого ангела, що летів посеред неба, маючи вічне Євангеліє, щоб благовістити тим, хто живе на землі, і кожному народові, і племені, і мові, і людові, кажучи гучним голосом: Бійтеся Бога і віддайте Йому славу, бо настала година Його суду; і поклоніться Тому, Хто створив небо, і землю, і море, і джерела вод. І пішов за

ним інший ангел, кажучи: Упав, упав Вавилон, місто велике, бо воно напоїло всі народи вином гніву її розпусти. І третій ангел ішов услід за ними, промовляючи гучним голосом: Якщо хто поклоняється звірові та його образіві й приймає його знак на своє чоло або на свою руку, той питиме й він вино гніву Божого, що без змішання налите в чашу Його гніву, і буде мучений вогнем та сіркою перед святими ангелами й перед Агнцем. І дим їхніх мук піднімається навіки вічні; і не мають спочинку вдень і вночі ті, що поклоняються звірові та його образіві, і кожен, хто приймає знак його імені. Тут терпеливість святих: тут ті, що бережуть Божі заповіді та віру Ісуса. Об'явлення 14:6–12.

Стяг трьох ангелів тоді майорітиме посеред неба, але невдовзі антихрист буде вознесений на небо десятьма царями Організації Об'єднаних Націй. Тоді стяг проголошуватиме звістку «правди», а антихрист тоді проголошуватиме звістку традицій і звичаїв. Троє ангелів застерігають людство не приймати знак папства, але Сполучені Штати, як фальшивий пророк, змусять світ прийняти саме цей знак.

На цьому завершимо і продовжимо у нашій наступній статті.